

[Udenrigsministeren]

man bliver stillet over for en anmodning derom, er rede til at bidrage til gennemførelsen af en fremtidig fredsftale for regionen.

Spm. nr. S 507

Til *arbejdsministeren* (13/1 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at det, indtil loven om arbejdstilbud blev ændret, bl.a. med bestemmelserne om uddannelsesydelse, var muligt for kommunerne at skaffe beskæftigelse til ledige, der manglede få uger eller dage i at have 1.040 timers arbejde, således at de kunne blive berettigede til almindelige dagpenge?«

Begrundelse

I den offentlige debat om graduerede dagpenge fastholdes det stadig, især af de Radikale og ministeren, at de, der indtil nu er kommet på graduerede dagpenge efter de nye regler, hvis de gamle regler stadig var gældende, var kommet på bistandshjælp.

Ministeren har så sent som den 23. december 1986 udsendt en pressemeddelelse herom.

Det er for at sige det mildt i bedste fald en sandhed med modifikationer. Ifølge reglerne om jobtilbud til langtidsledige kunne kommuner beskæftige langtidsledige (som tidligere havde haft jobtilbud) i den periode, der manglede for at opfylde kravet om 1.040 timer.

Da loven om uddannelsesydelse blev vedtaget, var en følge heraf, at kommunerne ikke måtte stille job til rådighed for andengangslangtidsledige. Disse skal overgå til uddannelsesydelse.

Såfremt de ikke opfylder arbejdskravene, kan de end ikke få uddannelsesydelse, men bliver sat på 70 pct.-satsen første år og derefter på 55 pct.-satsen.

Det er ikke fair, at den offentlige debat om graduerede dagpenge føres på et grundlag, der er i uoverensstemmelse med sandheden. Derfor beder jeg ministeren undersøge sagen nøjere for derefter at besvare mit spørgsmål. Jeg er meget vel klar over, at bestemmelserne om uddannelsesydelse ligger før ministerens indtrædelse i embedet. Derfor kan misforståelser jo opstå.

Alle er bedst tjent med at vide, hvordan loven virker i praksis både før og efter ændringen.

Svar (20/1 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Ja, og det er stadig muligt for kommunerne. Gennemførelsen af uddannelses- og iværksætterordningen betød således ingen ændringer i kommunernes handlemuligheder.

Arbejdsministeriet har ingen informationer, der tyder på, at kommunerne skulle have ændret praksis på området. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har således bedt A-kasserne om at undersøge det aktuelle antal personer på forlænget dagpengeter og årsagen hertil.

Den 19. januar 1987 er der kommet svar fra 34 af i alt 44 arbejdsløshedskasser.

I disse 34 arbejdsløshedskasser er der p.t. i alt 52 personer på forlængede dagpenge. Heraf opfylder de 27 ikke arbejdsløshedsforsikringslovens arbejdsbetingelser, fordi de ikke har haft tilstrækkelig mange timer i arbejdstilbudsperioden eller ikke har ønsket at modtage et nyt arbejdstilbud, og 7 personer opfylder ikke arbejdsbetingelserne, fordi de er fyldt 60 år og dermed ikke er berettigede til et nyt arbejdstilbud (eller uddannelses-/iværksætterydelse).

Selv om opgørelsen ikke er komplet, er der intet, der tyder på, at et stort antal ledige på grund af manglende arbejdstimer i et arbejdstilbud modtager reducerede dagpenge. Og hertil kommer, at disse ledige er blevet bedre stillet med indførelsen af reglerne om forlænget dagpengeter – tidligere ville de slet ikke kunne få dagpenge, men netop være henvist til kontanthjælp efter bistandsloven.

Spm nr. S 508

Til *økonomiministeren* (13/1 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor statistikken over cykeltrafik er udeladt i Danmarks Statistiks tiårsoversigt, hvorimod alle de motoriserede transportmidler – herunder knallerter og motorcykler, der er talmæssigt underordnede sammenlignet med cyklerne – er medtaget, og hvad vil ministeren foretage for at rette op på dette forhold?«